

SLOVENSKI NAROD.

Iznajja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 85.

Nagodba.

Zopet je stopilo vprašanje o gospodarskem razmerju med Cislitvansko in med Ogrsko na dnevni red, dasi tega v sedanjem trenutku ni nihče pričakoval.

Obe državi polovici sta dogovorjeno sklenili celo vrsto trgovinskih pogodb z različnimi državami, a podlaga teh pogodb je, da tvorita Cislitvanska in Ogrska eno samo carinsko ozemlje. Te trgovinske pogodbe bodo veljale do leta 1917., in do tedaj se carinska skupnost naših državnih polovic napram tujim državam ne more spremeniti.

Ministrski predsednik Beck je v svoji programatični izjavi v avstrijskem parlamentu dne 7. junija 1906 povedal, da se je ogrska vlada zavezala, da ne bo ogrski parlament nadaljeval svojih posvetovanj o samostojnem ogrskem carinskem tarifu, dokler niso končana pogajanja za stran obnovitve nagodbe. Ogrska vlada ni tej Beckovi izjavi z nobeno besedo ugovarjala.

A zdaj je naenkrat ogrski državni zbor začel nadaljevati posvetovanja zaradi samostojnega ogrskega carinskega tarifa. Mogoči sta pač samo dve eventualnosti: ali je ogrska vlada lansko leto ministrskega predsednika Becka z namenoma dvoumno formulirano obljubo pripravila v zmoto, ali pa je bila ta obljuba čisto jasno in določno formulirana, ogrska vlada pa jo je kratkoma prelomila. V vsakem slučaju je ogrska vlada postopala nepošteno. Dunajska vlada je takoj poslala ostro noto v Pešto in zahtevala pojasnil glede tega postopanja, a odgovora še ni dobila.

Stvar je pa vendar dalekosežnega pomena, zakaj kaže se, da smo pred začetkom dejanske ločitve med obema državama polovicama. Kakor rečeno, je skupna monarhija napram inozemstvu vezana do l. 1917., med

seboj pa si lahko obe državi polovici uredita gospodarsko razmerje kakor hočeta. Čim obvelja ogrski carinski tarif, mora pač tudi Cislitvanska dosedanja skupni carinski tarif premeniti v samostojen carinski tarif. Mogoče je, da se nalože carine tudi na promet med Cislitvansko in med Ogrsko, kar bi provzročilo, da bi se carinski dohodki od inozemskega blaga morali razdeliti in da bi prišlo tudi do razdelitve avstro-ogrsko banke.

V tem tiči važnost koraka, ki ga je storil ogrski parlament s tem, da se je začel posvetovati o samostojnem ogrskem carinskem tarifu. Zgodi se sicer lahko, da bo tudi po samostojnem ogrskem carinskem tarifu ostalo vse pri starem, da bodeta na mesto enega skupnega tarifa stopila dva samostojna, a enaka tarifa, ali istina je, da je kompleks nagodbenih vprašanj vsled postopanja ogrskega parlamenta in ogrske vlade natrgan. Madjari so iz cele materije, glede katere se morajo porazumeti s Cislitvansko, samovoljno in enostransko iztrgali najvažnejšo točko in jo hočejo samovoljno in enostransko urediti. To je postopanje, kateremu se mora dunajska vlada brezobzirno upreti, če hoče varovati koristi in pravice Cislitvanske. Ako se na Ogrskem samostojni carinski tarif samovoljno reši, mora avstrijska vlada iz tega izvajati konsekvence in izvesti popolno revizijo državnopravnega razmerja med Cislitvansko in med Ogrsko.

Volilno gibanje

Gradec, 17. februarja. Okrajni glavar v Judenburgu dr. grof Meran se poteguje za ondodni mandat, a ne kot klerikalni kandidat, kakor se je prvotno pričelo, temuč kot neodvisni bojevnik za kmečke koristi. Za kmečke občine Feldbach-Fürstenfeld nastopi za kandidata graščak Ozeike.

Beljak, 17. februarja. Mesto Beljak je še vedno brez kandidata,

ker se grizejo nemške stranke med seboj. Dr. Steinwender, ki je okraj zastopal 21 let, ni našel več milosti. Največ upanja ima socijalni demokrat.

Inomost, 17. februarja. Za mestni mandat se poteguje pet kandidatov: poštni ravnatelj Mayer (nemška ljudska stranka), odvetniški koncipijent dr. Frank (Schönererjaneec), Holzhammer (socijalni demokrat), kaplan Deutschmann (krščanski socijalist) in Fischler (konzervativ).

Krakov, 17. februarja. Finančni minister vitez Korytowski je bil v mestni skupini Bochnia soglasno proglašen za kandidata.

Praga, 17. februarja. Koncentracija čeških narodnih meščanskih strank se je zopet razbila. Mladočeški strankarski shod se vrši 2. in 3. marca.

Inomost, 17. februarja. Kot šesti kandidat nastopi dosedanja poslanec dr. Erler.

Češko-nemško sporazumljenje.

Praga, 17. februarja. Glasilo min. dr. Pacaka pravi, da je nujno potrebno, da se narodni prepričanje poravnava. Zaradi tega bi bilo za oba dela nujno potrebno, da se začne zopet pravna pogajanja. Najpripravnejše mesto za to je deželni zbor. Minister Pacak napoveduje, da bo v bodočem deželnozbornem zasedanju imel velik govor o sporazumljenju.

Samostojna carina na Ogrskem.

Budimpešta, 17. februarja. Vsled najnovejšega izzivanja ministra Pradeja je ogrska vlada sklenila, da vzame avtonomni carinski tarif še v tem zasedanju v parlamentarno razpravo. Ko se je zvedelo včeraj za ta namen, je avstrijska vlada takoj brzojavila v Budapešto ter zahtevala pojasnila zaradi avtonomnega carinskega tarifa. Vsled tega se je v Budapešti takoj sklical

ministrski svet. Med obema vladama je nastala znatna napetost.

Dunaj, 17. februarja. „Wiener Allgemeine Zeitung“ poroča iz Budapešte, da je politični položaj vsled parlamentarne razprave o ogrskem avtonomnem carinskem tarifu zelo resen, in sicer zato, ker se pri teh pogajanjih ne gre samo za gospodarsko skupnost med obema državama, temuč se tiče tudi takozvanih pragmatičnih zadev. V razpravo se namreč pritegne tudi vprašanje o armadi, o ogrskih grbih in konzularnem zastopstvu v inozemstvu. In sicer je stavljen nekaj junktum med temi in gospodarskimi točkami.

Ogrska politika.

Budimpešta, 17. februarja. Poslanska zbornica je sprejela včeraj zakon o delavskih zavarovalnicah za slučaj bolezni in nezgod.

Imunitetni odsek se je baval danes s pritožbo poslanca Lengyela, ki trdi, da se je kršila njegova imuniteta. Odsek je izrekel, da se imuniteta ni kršila. Jutri se bo zbornica bavila z zadevo.

Po današnji seji je imel ministrski predsednik dr. Wekerle z gospodarskimi ministri konferenco zaradi nagodbe.

Bivši državni poslanec dr. Nessi, ki je svoječasno vodil obstrukcijo, je bil obsojen zaradi poverjenja v trimesečno ječo.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 17. februarja. „Rus“ je prinesla senačno razkritje o velikanskem poverbah državnega denarja za časa vojne z Japonko. Najhujše sta kompromitovana general Dessino in neki državni svetnik, ki je bil poprej poslanik. Ta dva sta zalagala iz Šanghaja Port Artur za časa obleganja s strelivom in živili. General Dessino je izdal pri tem 30 milijonov rubljev državnega denarja, a račune in pobotnice ima komaj za tretjino. Vojno sodišče je naročilo

nekemu višjemu komisarju, da pregleda račune. Dosedaj je že dokazano, da je ostalo nad 10 milijonov v generalovih žepih.

Napetost med Zedinjenimi državami in Japonko.

London, 17. februarja. Med zvezno vlado in kalifornijskimi odposlanci se je doseglo sporazumljenje, da se v Kaliforniji zapro posebne šole za kreole ter takoj pripuste Japonci v skupne šole z belokozci. — Spremenjeni zakon o naseljevanju je predsednik Roosevelt odobril ter se skliče izredno zasedanja kongresa, da zakon sprejme. S temi določbami je načeloma tudi japonska vlada zadovoljna.

Dopisi.

Iz Školje Loke. Vrban Debeluhar iz loškega farovža strši zopet po „Slovenca“. Posebno mu je še v spominu shod v Stari Loki, kjer je mož čutil in slišal precej dobrih. Post je tu, gospod Šinkovec, preskrbite se za „šilkrote“, če jih še nimate. Uverjeni smo, da je na vašem kurjem britofu še precej prostora za „šilkrote“. Prevelika skrb naj vam ne obeli vseh las, ker loška čitalnice ne bodete mogli pokopati v vaš kurji britof, če prav je obširen, kakor rimskih žena. Le škoda, da je nekaj loških meščanov še tako nezavednih, da se vas boje kakor živega vraga. Zavedni ljudje pa nimajo prav nobenega respektu pred vašo obširno postavjo. Taki ptiči znajo samo zabavljati. Kake koristi pa ste prinesli mestu? Ali ste morda koga zastopali? Ali ste cerkev iz svojega žepa zidali? Ali ste kaj drugega dobrega storili? Duhovniki samo ljudstvo ožemate in polnite bisago, izjem se ne dobi mnogo. Za danes naj bodo tele vrste za spomin, drugače pridemo na dan z drugimi stvarmi, ki ne bodo prijetne. **Ločan.**

Nabirajte narodne pesmi!

Obeta se nam nekaj zelo imenitnega na polju narodne pesmi. Naučno ministrstvo namerava zbrati in objaviti vse narodne pesmi vseh avstrijs-

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(D dalje.)

XXVIII.

Oj vstajaj, vstajaj Jelvica,
Ti hči bogarja Ceharja!
To morju plava pisan čoln
Je samih žlahtnih rožic poln.
Oj vstajaj, vstajaj, Jelvica,
Že kinalu bude beli dan
In mladi pride kavalir po te.
Oj vstajaj, vstajaj, Jelvica,
Da iz teh lepih žlahtnih rož,
Svoj krancelj spletala si boš.
Naro dna.

Mehka južna noč je objemala morje in zemljo, ko je hitra jadrenica priplula do otoka Antykitera. Nobena luč ni gorela na ladji in brez šuma so mornarji opravljali svoje posle, tako da ni jadrenice zapazila nobena ladja, ki jo je srečala.

Zdaj je ležala jadrenica pred otokom. Vzlic dosti veliki razdalji se je z ladje dobro razločevalo posamezne hiše na obrežju in jasno je bilo videti beli grad, ki je stal na griču vrh pristana. Na ta grad je upiral svoje po-

glede mladi mož, ki je stal na sprednjem koncu ladje. Gledal je na belo zidovje obširnega poslopja srepo in nepremično, kakor bi hotel skoz noč in zidove videti grajske prebivalce.

— Čoln odrine zdaj na kopno, je polglasno rekel postaren mož, ki je prišel z drugega konca ladje. Če imaš kaj posebnega naročiti, je še čas. Za jutranji pozdrav tvoji nevesti namenjeno darilo, sem oddal že jaz.

— Oče, lepo te prosim, pusti ta darilo, je dejal mladi mož. Vojvodinjo bodo le užalila. Mar je Asunti za darila kralja Gjačiča in njegovega sina.

— Tako mi ne govori, je vzkliknil kralj Gjačič. Vojvoda in njegova hči naj vidita, da sva jima vsaj glede bogastva ravna. Že vem, kaj boš zopet ugovarjal. Da je moje bogastvo pridobljeno z razbojništvom. A s čim so vojvode Dall Ferro pridobili svoje bogastvo? Tudi z razbojništvom. Ves razloček je ta, da sem jaz sam pridobil svoje bogastvo, vojvoda pa je je podedoval od svojih prednikov; razloček je v starosti, ne v načinu pridobitja.

Ladislav Gjačič je vedel, da svojemu očetu v tej stvari ne sme ugovarjati, zlasti ne sedaj, ko mu je bilo

na tem, da oče ne odpošlje vojvodinji Asunti namenjenih daril. Prepričeval je očeta na najrazličnejše načine, da Asunta teh daril ne bo hotela sprejeti, da jih bo odklonila z zaničevanjem, a čimbolj se je Ladislav trudil, toliko trdovratneje je ostajal kralj Gjačič pri svojem sklepu.

— Moja darila so tako dragocena, da bi se jih razveselila vsaka kraljica, se je hudoval kralj Gjačič. Vojvoda naj vidi, da njegova hči ne pojde v siromaštvo, če postane tvoja žena in vidi naj, da hočem z njim živeti v prijaznosti kot sorodnik s sorodnikom, ne v sovraštvu.

Ladislav se je moral očetovim nazorom na glas zasmejati.

— Ah, oče, kako si kratkoviden, če misliš, da te bo vojvoda kdaj pripoznal za svojega sorodnika. Nikdar, oče! V njegovih očeh ostaneva vedno razbojnika, ki sva ga na razbojniški način prisilila, da je dal svojo hčer meni za ženo. A to mi je vseeno. Jaz ljubim Asunto in moja mora biti za vsako ceno, mora in mora.

Kralj Gjačič je z zadovoljstvom zapazil izbruh nebrzdane volje svojega sina. Dasi sta si bila v mišljenju in v nazorih skoro tuja in vedno na-

sprotna, v enem oziru sta si bila enaka: oba sta imela silno enerzijo in nezlomljivo voljo.

— Asunta bo tvoja, moj sin, je vzkliknil kralj Gjačič in pripeljem ti jo, če bi jo moral izkopati iz dna zemlje. A zdaj se odloči, ker vsak trenotek je dragocen.

— Dovolj mi oče, da izročim jaz vojvodinji Asunti svoja darila šele po poroki. Vsaj to prošnjo mi izpolni. V mojem imenu naj ponese Gropa vojvodinji samo cvetlice, ki sem jih zanjo pripeljal seboj.

Temu kralj Gjačič ni ugovarjal in Gropa je prevzel cvetlice, ki jih je bil Ladislav kupil ta dan v Retimu na Kreti. Kmalu je čoln odrinil od jadrenice in na ladji je zopet zavladala tihoča.

Prišelši na kopno, je Gropa, ki je bil nekaj pobočnik kralja Gjačiča, najprej preskrbel za varnost svojega gospodarja. Ukazal je, da ostane en mož s čolnom v bližini brega, drugi, da pregleda pristan in obvesti zavez-nike piratov o prihodu kralja Gjačiča, sam pa je odšel v hišo, ki je stala tik pod gradom vojvode Dall Ferro. Ta hiša je bila imenoma last v njej prebivajočega vinskega trgovca, v re-

snici pa je bil lastnik te hiše kralj Gjačič, vinski trgovec pa vohun in zaveznik piratov. Tu je shranil Gropa darila in cvetke za vojvodinjo Asunto in tu je tudi ostal čez noč, ko je bil od svojih dveh mož dobil obvestilo, da je za drugi dan vse pripravljeno za slučaj, da bi hotel vojvoda napasti kralja Gjačiča in njegovega sina, čim bi stopila v njegov grad.

Vojvoda Dall Ferro pa na to niti mislil ni. Smatral je poroko svoje hčere s sinom kralja Gjačiča za neizogibno stvar. Vse te dni, kar je že čakal na prihod piratskega kralja in njegovega sina, je delal le naklepe, kako potem, ko mu vrne kralj Gjačič njegova sinka, začne delati, da osvobodi svojo hčer. Asunta sama pa niti na to ni več računal. Zdelo se ji je, da nista niti njen oče, niti kapetan Desantič vstanu, da bi sama izvedla tak načrt.

— Da, ko bi bil Kržan pri meni ... si je večkrat rekla, če je sloneč na oknu gledala na sinje morje in razmišljala o svoji usodi. Tako pa se moram vdati ali pa si po poroki končati življenje.

(Dalje prih.)

skih narodov, da se pozablivosti otmo dragoceni ti biseri. Isdaja bo obsegala besede in melodije na notah. V svrhu nabiranja narodnih pesmi je ministarstvo postavilo za vsako narodnost posebne nabiralce in delovne odbore, ki naj vodijo nabiranje.

Za slovenske narodne pesmi je slovenski delovni odbor, kateremu načeluje vsenčlanski profesor dr. Karel Strekelj, izvršil vsa pripravljala dela in razposilja pravkar po vseh slovenskih krajih „poprašalne pole“ in „osnovna načela“, hoteč predvsem zaslediti vire, kje je dobiti še narodnih pesmi in pridobiti čim največ posameznih nabiralcev in zapisovalcev. „Poprašalne pole“ in „osnovna načela“ so se v 15.000 izvodih deloma že razposlala, deloma se še razpošiljajo. Ali pravga uspeha je pričakovati samo, ako se vprašalne pole res tudi izpolnijo in izpolnjene odboru vrnejo. Zato se slovenski delovni odbor obrača javnim potom do vseh, katerim se se vprašalne pole poslane ali se jim še pošljejo, z nujno prošnjo, naj jih v interesu dobre stvari čim prej izpolnijo in izpolnjene odboru vrnejo. Kdor sam ne more ali ne utegne pole izpolniti, naj jo odda komu drugemu, ki bi bil za to pri volji. Kdor ne more na kako vprašanje odgovoriti, naj pusti prazen prostor. Posebno važna so ona vprašanja, ki hočejo izvedeti imena in naslove oseb, ki znajo peti mnogo narodnih pesmi, in pa onih oseb, ki so sposobne zapisati pete melodije prav v notah. Kadar izvem imena vseh teh oseb, tedaj se bomo še posebej obrnili do njih.

Zapisovalce narodnih pesmi v notah opozarjamo že sedaj, da se melodije ne smejo po svoje harmonizovati, ampak da jih je zapisati natanko tako, kakor se pojo, in to ali enoglasno ali dvoglasno ali večglasno. Če zapisovalec o kaki pesmi ve, da se poje večglasno, a mu je znan samo napjev, naj zapiše samo napjev z dotično pripombo. Sploh pa priporočamo vsem, da marljivo čitajo „osnovna načela“, kjer je vse razloženo, kar treba vedeti. Zapisovalcem narodnih pesmi v notah bomo poslali posebnega notnega papirja, da bo oblika povsem enaka. Za njih trud se bodo primerno nagradili. Samo po sebi je umljivo, da se nam gre predvsem za take pesmi, ki še niso objavljene. Že objavljene pesmi je zapisovati le tedaj, če je melodija bistveno drugačna ali če ima kakšne neznane posebnosti. Besedilo se ne sme nič spreminjati ali olepšavati. Napiše naj se v tistem narečju, v katerem se pesem poje.

Komu je vrniti izpolnjene popraševalne pole, odnosno v tekstu in melodiji zapisane pesmi? Koncem vsake popraševalne pole je opomnja, ki to natanko razloži. Pošiljajo naj se onemu gospodu odborniku, ki je postavljen za dotično ozemlje, ali pa na naslov: Odbor za nabiranje slovenskih narodnih pesmi v Ljubljani („Glasbena Matica“).

Vsi prijatelji prelepe narodne pesmi se končno prosijo, naj blagohotno pospešujejo to velevažno delo. Ko bomo zbrali vse pesmi iz vseh krajev, tedaj bo to neprecenljiv zaklad, s kakršnim se ne bo mogla ponasati vsaka narodnost. Stori se bo s tem velevažen korak v napredu narodne prosvete. V to svrhu pa kličemo zopet in zopet: Nabirajte narodne pesmi!

Odbor za nabiranje slovenskih narodnih pesmi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. februarja.

— **Osebnostna vest.** Ministerjalni tajnik v ministrskem predsedstvu g. dr. Ivan Žolger je dobil nastov in značaj sekojskega svetnika.

— **Občinski svet** ima v torek, 19. t. m., ob 5. pop. izredno sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročila o imenovanju delegata mestne občine v odbor „Društva za zgradbo delavskih stanovanj“ v Ljubljani; o letošnjih dopolnilnih volitvah za občinski svet; o prošnji Lovrenca Breznika kot skrbnika Jernej Kranjčevih otrok za vzgojevalnino Danici Kranjčevi; o prošnji Ane in Marije Erjavčeve za posmrtno četrt po njunem očetu, pokojnem umirovljenem mag. slugu Antonu Erjavcu; o oddaji steklarskih, pleskarskih in slikarskih del pri zgradbi višje dekliske šole v Ljubljani; o zadevi določbe regulacijskih črt na prostoru stare vojaške bolnice in oskrbovališča v Ljubljani; o prošnji dr. Roberta Eržena glede spremembe načina parcelacije stavbnih prostorov III. oddelka št. 13 in 14 ob Ilirskih ulicah; oprizivu dedičev Alojzije Zittererjeve, po-

sestnikov hiše št. 10 na Krakovskem nasipu, proti odloku mestnega magistrata z dne 28. decembra 1906; o posivu odbora za razstavo „Das Kind“, da naj se mestna občina udeleži te razstave na Dunaju in pa istodobno nameravene kongresa; o računih ravnateljstva o. kr. višje realke v Ljubljani glede porabe dotacij za šolsko leto 1905/06.

— **Proces dr. Robida centra dr. Divjak** sicer še ni končan, vendar je že zdaj spravljen take reči na dan, da se človeku kar lasje ježe. Kar je počenjal dr. Robida v blaznici, to presega že vse meje. In ta mož je imel neverjetni pogum, dolžiti druge korupcije in izkoriščanja in nastopati po listih kot bojevnik za javno moralo. Naj bo izid tega procesa kakršenkoli, izpovedbe prič so pokazale, da je dež. odbor storil le svojo dolžnost, ko je tem razmeram naredil konec. Ta proces je najlepše zadoščenje za dež. odbor in najhujša zaščita tistim, ki so na javnem shodu v „Unionu“ v listih, v zdravniškem društvu in drugod vpili na dež. odbor in ga dolžili, da je storil dr. Robidu krivico. Naše poročilo o tem procesu je strogo objektivno in nepristransko, tako da si lahko vsakdo napravi jasno sodbo o stvari. Drugače je s „Slovencem“. Njegovo poročilo ni samo konfuzno in zmedeno, nego tudi enostransko. Pri obravnavi sami se je videlo tesno razmerje med „Slovencem“ in tožiteljem, tako da je zagovornik dr. Vodušek celo opozoril dr. Ravniharja, naj ne govori samo za „Slovenca“. Sploh mora dr. Robidu in dr. Ravniharju preklicano presti, če se poslužujeta celo direktnih neresnic, kakor se je to zgodilo s predlogom, naj se zaslžišta gg. dr. Tavčar in Malovrh v dokaz, da ni dr. Robida pisal v „Slov. Narodu“ proti dr. Divjaku. Prav škoda, da je sodnik ta predlog odklonil, kajti gg. dr. Tavčar in Malovrh bi bila lahko interesantnih reči povedala. Sicer pa tiči dr. Robida tudi brez tega tako v tinti, da bolj ni mogoče.

— **„Nova doba“.** Gospodje dr. Ravnihar, dr. Robida in dr. Stojce so se konstituirali kot „gospodarska stranka“ in ustanovili svoj list, čigar prva številka je srečno zagledala beli dan in obudila občno — veselost. Kaj tako dolgočasnega in plitvega kakor je prva številka „Naše dobe“ pač nismo pričakovali. Značilno je tudi, da gospodarska stranka nima v prvi številki svojega lista, v kateri se občinstvu predstavlja, ne enega gospodarstvu posvečenega odstavka. Škoda, da ne stoji na čelu lista nadpis, ki smo ga čitali pod črto. Značilnejšega imenovanja za to revščino, ki hoče pomeniti novo dobo v slovenstvu, pač ni, kot tisti, ki stoji pod črto: Mon pauvre ami!

— **Shod ljubljanskih socialnih demokratov!** Včeraj ob 10. uri dopoldne je sklicala soc. demokratična stranka ljudski shod v Mestnem domu. Udeležba je bila mnogobrojna, prišlo je do 800 sodrugov. O prvi točki „Politični položaj in državno-zborske volitve“ je govoril E. Kristan. Rekel je, da je bil dosednji parlament zmes nekih klik, ki je tudi zastopal le koristi teh klik. Izvrševalni odbor in okrajni odbori so sklenili, da soc. demokratična stranka ne sme ostati pri bodočih volitvah v kotu, ker je pri dosegu volilne reforme igrala odločilno vlogo. Boj za splošno volilno pravico ni bil namen, temuč le sredstvo, in sicer najimenoitnejše sredstvo, da se rešijo delavski sloji iz rok posedujočih kategorij. Boj med delom in kapitalom narašča ter se je tudi na Slovenskem zanesel v vse kroge, oprijela se ga je tudi delavska inteligenca. V teh inteligentnih krogih se pripravljala rezervna armada. Dandanes ne daje matura, niti doktorat zanesljive eksistence vsled nadprodukcije inteligenice, zato pa se tudi umikajo pedsodniki proti socialni demokraciji. Na Slovenskem je soc. demokracija s svojo spretno taktiko dosegla toliko uspehov, da je ni mogoče prezirati, zato je pa tudi njena dolžnost, da se udeleži volitev ter zastavi vse sile, da tudi zmaga.

Njena naloga ni samo šteti glasove, temuč zbuditi za volitve tudi vse indiferentne. Naša doba se pripravlja na dva boja: proti kapitalizmu in reakciji. Dosedanja sredstva, kakor deputacije, prošnje in spomenice ne vodijo do cilja. Pasivna resistenca in štrajki so se svojočasno preklinjali, a sedaj se teh sredstev oprijemljejo celo državni uslužbenici. Potem je govornik napadal liberalno stranko ter delal poklone klerikalni stranki — menda je to tudi hvalisana taktika soc. demokracije v zahvalo napredni misli, ki je pripravila v hudih bojih z reakcijo soc. demokraciji teren, kolikor ga sploh ima na Slovenskem. Nadalje je rekel, da je delo za ves narod čisto navadna fraza. Skušal je tudi dokazati, da soc. demokracije niso mednarodni. V Avstriji je mogoče kaj doseči le z mednarodnimi kompromisi. Tudi volilna reforma je plod takega kompromisa med narodi (kravja kupčija!). In tako se bodo dale doseči tudi ostale potrebne reforme. Ako se hoče rešiti narodno vprašanje, se mora doseči v mednarodnem sporazumljenju. Komu je na tem, da rešuje prihodnji parlament tudi slovensko narodnostno vprašanje, mora delati na to, da bodo tudi Slovenci zastopani v soc. demokratični frakciji, ki bo parlament (?) v parlamentu. Zedinjena Slovenija, federalizem, narodna avtonomija, vse to so prazne megle. (Potemtakem bo soc. demokratična stranka streljala proti — megli.) Šele soc. demokracije so na svojem shodu v Brnu izdelali program, ki rešuje narodnostna vprašanja. Zato je treba dati stranki moč, da svoj program tudi praktično izvede. Glavna naloga bodočega parlamenta bodo pa socialne reforme. Dosedanje soc. reforme so bile otroško malenkostne in nezadostne. Prehitelo so nas celo divje dežele, kakor je Avstralija. Soc. demokracija hoče, da preneha Avstrija biti reakcijonarna ter postane moderna država. Potrebna je pred vsem politična svoboda. — Sodrug Kocmur je naznanil, da je bilo na okrajni konferenci sklenjeno, da se postavi za kandidata v Ljubljani E. Kristan, za okolico pa Petrič. Obe kandidaturi sta bili soglasno in z navdušenjem sprejeti, narkar je imel Kristan zaključni govor, v katerem je povedal, kako bo deloval kot poslanec — ako bo izvoljen.

— **Na adreso naših deželnih poslancev.** S Spod. Štajerja se nam piše dne 16. februarja t. l.: Kakor se sliši in kakor poročajo razni listi, se snide 25. t. m. štajerski deželni zbor v Gradcu v posvetovanje. Resno pozivljamo naše slovenske dež. poslance, da takrat glasno povprašajo, kako to pride, da tolikanj kompromitirani in tudi sicer nesposobni, že par let vsled „vzgednega“ svojega vedenja upokojeni ljudski učitelj Kresnik še vedno opravlja pouk slovensčine na deželni meščanski šoli v Celju. — „Slov. Narod“ je to dejstvo že parkrat ožigal ter ta škandal primerno ocenil. A vse zaman. Nihče se ne gane v odpravo te čisto neopravičene abnormalnosti. — Mi hočemo, da se na deželni meščanski šoli, ki je vendar v prvi vrsti namenjena — vsaj moralo bi biti tako! Slovenscem, nastavi modernno izobražen učitelj slovensčine ter da se to učiteljsko mesto redno razpiše, ne pa pod roko odda kakemu šušmarju. Mi zahtevamo le nekaj, kar nam kot davkoplačevalcem po pravici gre ter ne pripustimo več, da bi se naša narodnost in jezik naš dalje tako zapostavljala, kakor se to že godi leta na meščanski šoli Celju, kjer de fakto danes razen veroučitelja ni onega rednega učitelja slovenske narodnosti. Torej, poslanci, ganite se! Vigilantibus jura!

— **Okrajni sodnik dr. Glas** je torej odstopil od kandidature za volilni okraj Ptuj-Lipnica. Seveda, grozdje je bilo prekialo! Dr. Glas je že pri svojem prvem nastopu v Lipnici za ostno pogorel, ker ga Lipničani niti poslušati niso hoteli. Še slabše se je godilo dr. Glasu pri zapnem shodu v Gradcu, kjer je razen svojih iz Ptuja prignanih podreptikov dobil samo dva glasa. Volilni

oklici ptujskih Nemcev na nemške volilce, oziroma glas dr. Glasa, je bil torej glas vprijočega v puščavi. Vse dr. Glasovo zatiranje, da se prišteva k strogo nemško-radikalni struji, do hoče vse svoje moči žrtvovati v boju proti „Hetzslovenen“, da hoče v vsem posnemati Vsenemca Wastiana, ni možu prav nič pomagalo. Program pa, ki ga je razvijal dr. Glas pri volilnem shodu v Lipnici, si bomo Slovenci dobro zapomnili in ga svoj čas tudi porabili. Sodnik, ki se javno prišteva k strogo nemško-radikalni stranki, ne spada v popolnoma slovenske okraje, kakor je Ptujsko, do takega sodnika Slovenci ne moremo imeti zaupanja.

— **Škof Jeglič in „njegova teorija“.** Poroča se nam: Pred kratkim je ljubljanski škof podelil nekatereim teologom subdijakonat. Predno je to storil, je pa imel nanje ogovor in med drugim dejal: „Če bi vedel, da se bo kateri izmed vas tako obnašal kot župnik Broč, ga gotovo ne posvetim!“ — Ker se je župnik Broč vedno pošteno in spodobno obnašal, je ta izjava kaj žalostna ilustracija škofove morale.

— **Učiteljske vesti na Štajerskem.** Stalna učiteljica v Prihovi je postala Marija Goričan iz Pristove, v Št. Lovrencu v Slovenskih gorah pa Silva Binter iz Marije Snežne. V stalni pokoj je šel Fran Podobnik, nadučitelj v Hajdinju pri Ptuj. Omožitev se je dovolila učiteljici v Žalcu Viktoriji Gützl z učiteljem Pristovškom.

— **Profesorke vesti.** Učiteljci na gimnaziji v Pazinu Luka Brolih, Martin Zbrabalič in Štefan Figurič so bili definitivno potrjeni in dobili naslov profesorja.

— **Poštna vesti.** Poštni nadzornik pri poštni direkciji v Trstu Anton Vilenik je dobil mesto poštne svetnika, poštni tajnik dr. Franc Temmel istotam pa imenovan za poštne nadzornika.

— **Šolska vest.** Učiteljica gđ. Evaljina Tavčar v Krškem je imenovana za provizorično učiteljico v Št. Jerneju.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Jutri, v torek, (par) se vprizori prvič na slovenskem odru moderna francoska drama „V stiski“ (La rafele, v nemškem prevodu „Baccarat“). Sodelujejo dame: Taborska, Danilova, Noskova, Bergantova ter gospodje: Barjaktarovič, Dragutinovič, Danilo, Boješka, Betetto in Bukšek.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj popoldne se je ob znižanih cenah v tretje vprizorila komedija „Maček Spaček“, in sicer pred prav dobro zasledeno hišo. Vprizoritev je bila dokaj nepopoljna — kar gre na rovaš posameznikov. Ni bilo prave živahnosti, gospoda z malimi izjemami svojih vlog zopet ni ustvarila, kakor bi morala, g. Barjaktarovič je čisto po nepotrebi zgrešil svojo iztočnico, Danilova domnevata, da imata za švapanje posebne privilegije — ki jih jima pa absolutno ne priznavamo, vrhutega se je g. Danilo prav brezokusno poskušal kot dramaturg in popravljaj in krpal avtorja — česar nikakor ni trpeti — itd. itd., skratka, na pustni torek se je igralo dosti boljše. Mislim, da ni posebno častno, če se igra v tretje slabše igrata kot v drugo. V ostalih ozirih velja, kar sem pripomnil ob reprizi. Fr. K.

— **Slovensko gledališče.** Snači se je pela četrtič Donizettijeva opera „Lucia di Lammermoor“ z dobrim uspehom. Predstavi je prisostvoval gospod deželni predsednik.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** nam poroča o idealni ljubezni do naroda. Visokošolske g. Janko Črne je te dni preminul v Kranju v ovetju svojih let. — 1000 kron, t. j. vse svoje ostalo imetje je zapustil nam. Ko beležimo ta dosedaj edini čin domoljubne vneme, izrekamo svoje istinito obžalovanje ob gomili, ki je zagnila to mladostno, a v domovinski ljubavi že toliko vtrjeno, toliko še obetajoče srce. Potrebni pomoči radi sprejemamo veliki dar, a izrečno dostavljamo, da nam je več, mnogo več še na tem sijajnem izgledu, ki naj tolažilno in ob enem bodrilno vpliva na staro in mlado — na nas vse. — Ti pa, zlati mladenič, v prazgodnji grob dejan, počivaj na tem slovenski zemlji tako dragem kranjskem pokopališču v miru!

— **Družba sv. Cirila in Metoda** v Ljubljani opozarja naše slovensko trgovstvo — da tudi za Velikonoč izda primernih narodnih razglednic. — Ne zakladajte torej,

gospoda, naše slovensko ljudstvo s tujimi priskutninami. Potrkajte glede razglednic na naše duri. Naše razglednice bodo zopet umetnostne in domorodne ob enem. Zato tudi v tem svetu služimo domači umetnji in narodni misli.

— **Društvo slovenskih književnikov in časnika** je imelo v soboto zvečer v restavraciji Narodnega doma svoj redni občni zbor. Zborovanje je otvoril predsednik g. dr. Zbašnik, ki je pozdravil zborovalce, predstavil oblatvenega zastopnika g. Jančigaja ter poudarjal, da sme biti društvo zadovoljno s svojih uspehom v zadnjem letu. Nato je poročal tajnik g. Pustoslemšek o delovanju društva v preteklem letu. Društvo obstaja dve leti, deluje mirno, a toliko bolj intenzivno. Njegov glavni namen je slovenske književnike in časnika krepko stanovsko organizirati in jim biti močna opora v gmotnem oziru v slučaju potrebe in sile. Društvena blagajna v preteklem letu ni imela nobenih izrednih dohodkov, vendar se je premoženje zvišalo približno za 2000 K. Odbor je zagotovil društveni blagajni znatne redne dohodke in je vsled tega upati, da si društvo že v dohodnem času gmotno toliko opomore, da bo lahko v vsakem oziru nudilo slovenskim književnikom in časnika-rem zaželeno moralno in materialno oporo in pomoč. Noben stan ni med Slovenci vreden tako uvaževanja in upoštevanja kot časnikaški in književniški kot skoraj edini ustvaritelj slovenske kulture. Da se to uvaževanje in upoštevanje kolikor mogoče okrepi, je treba skupnega nastopa, a žalibog je nekaj slovenskih književnikov in časnika, ki se ne brigajo za društvo. Ker je odboru končno vseeno, koliko članov ima društvo, ki ne obstaja ob članarini rednih članov, zato tudi ne bo silil nikogar pristopati v društvo: blagajna vsaj ne bo tako obremenjena, kadar se bodo delile podpore! Seveda odbor ne bo sprejemal gotovih oseb za svoje člane v momentu, kadar bodo potrebovali podpore. Kdor zdaj noče poznati društva, naj mu bo še potem tuje! Preteklo leto je imel odbor 14 sej in se je rešilo in razposlalo okoli 200 pism in raznih dopisov ter več pisateljem prekrbelo zaslužka. Na kongresu jugoslovanskih književnikov in časnika, v Sofiji sta zastopala društvo odbor-nika gg. Pustoslemšek in Trstenjak. Ko se je takrat osnovala zveza jugoslovanskih književnikov in časnika, so bili v slovenski sekciji izvoljeni za predsednika g. dr. Fr. Zbašnik, za odbornika pa A. Beg, A. Dermota, Fr. Jošt, R. Pustoslemšek in A. Trstenjak. Ko je meseca oktobra izstopil iz odbora radi osebnih nesoglasij s posameznimi odborniki g. Fr. Govčkar, je vzel društvo z obžalovanjem na znanje ta odstop. Pri pogrebu Simona Gregorčiča sta zastopala društvo A. Gabršček in Kavčič. Društvo je šlo v preteklem letu 11 ustanovnikov, 22 pravih članov I. vrste, 25 pravih članov II. vrste in 50 podpornikov, torej 108 članov vsega skupaj proti 106 prejšnje leto. Poročilo se je odobrilo brez ugovora. O denarnem stanju je poročal blagajnik g. A. Beg. Vseh dohodkov je bilo 6354 K 63 h (4193 K 99 h preostanek lanskega leta), strošek pa 256 K, torej ima društvo zdaj 5841 kron 81 h premoženja, ki je naloženo večinoma v hranilnicah. Vedno drezanje članov se opusti. Kdor noče plačevati, se ga izbriše kot člana. Tudi to poročilo se je odobrilo, ker je g. dr. Marn v imenu preglednikov računov izjavil, dašgo vse knjige in računi v popolnem redu. Za vestnost se je izrekla blagajniku zahvala. Pri volitvah je bil soglasno izvoljen za predsednika znova g. dr. Zbašnik, v odbor pa iz članov I. vrste gg.: Dermota, Jošt, Malovrh, dr. Murnik in Pustoslemšek, za namestnika gg. Beg in Ekar; iz članov II. vrste gg. dr. Marn, inženir Turk in Trstenjak, za namestnika pa dr. Šorli. Nadzorniki so gg. Holz, dr. Korun in Regali, v razsodišču pa gg. Milčinski, dr. Tavčar in dr. Windischer. Kot delegat v osrednji odbor zveze slovenskih žurnalistov se odpošlje g. Pustoslemšek. Pri eventualnostih je priporočal gosp. dr. Marn, naj bi časnika in književniki upoštevali naš tujski promet, ker je v narodnem gospodarstvu velikega pomena, narkar se je g. predsednik zahvalil zlasti tajniku in blagajniku za njuno delovanje in zaključil zborovanje.

— **III. letošnje vsenčlasično predavanje v Ljubljani.** Včeraj popoldne ob 5. je predaval v „Mestnem domu“ vsenčlasiški profesor gosp. dr. Gorjanovič-Kramberger iz Zagreba. Občinstvo ga je pri njegovem nastopu pozdravilo s burnim plaskanjem in z vsjo paznostjo sledilo prezanimivemu njegovemu predavanju: „Diluvialni človek — Homo primigenius — in njegovo raz-

merje nasproti modernemu človeku. G. predavatelj, ki je član raznih učenih društev v Zagrebu, Berlinu, Frankfurtu, Dunaju in Lipskem in zavzema kot odlični geolog in paleontolog mesto med največjimi svetovnimi učenjaki, je našel takozvanega „Krapinskega človeka“ iz diluvialne t. j. kamenite dobe, ki je bila zadnja izmed dob pred sedanjo. V svojem temeljitem predavanju se je pečal pred vsem in najobširnejše z lobjanjo diluvialnega človeka ter jo primerjal z ono modernega, potem pa se je bavil z njegovimi ekstremitetami. Svoje povzede je pojasnjeval z raznimi slikami pa tudi z modeli in originali kosov lobjane diluvialnega človeka. Govoril je nato, kakšne znanosti je bil ta stvor, zlasti kakšen je bil njegov obraz, kako je živel po jamah in v votlinah, da je bil večinoma lovec na medvede, bijene, mačke, nosoročce, da je pa jedel tudi človeško meso in bil hud sovražnik svojih soseslov. Bil je na najnižji stopnji kulture in ni poznal nobene pijetete do mrtvecev. Konci tega velemiselnega predavanja je zagrmelo po dvorani, ki je bila skoraj polna, burno ploskanje občinstva, ki si je nato natanko ogledovalo ostanke diluvialnega človeka, posebno pa njegovo zobovje. Gospodu profesorju moramo biti prav iz srca hvaležni za njegovo poučno predavanje, pri katerem je bilo zlasti veliko našega narodnega vedeželjnega ženstva.

— Slovensko osrednje čebelarstvo v Ljubljani je imelo včeraj dopoldne v mali dvorani Mestnega doma svoj deveti občni zbor. Obisk je bil prav dober. Predsednik društva g. Gustav Pirc je v iskrenih besedah pozdravil vse čebelarje, posebno zastopnika štajerskih podružnic, avskultanta g. Z. d. o. l. s. k. Delovanje društva je bilo v preteklem letu uspešno in gmotno stanje je bilo tako, da se brez vseh skrbi gleda v bodočnost. Iz poročila tajnika g. A. Bukovica je posneti: Največja dela je društvo posvetilo organizaciji čebelarjev. Podružnice, ki jih je osrednje društvo ustanovilo v letu 1905, so se izkazale kot potrebne in nadvse važne za izboljšanje naših čebelarstvih razmer. Njih potreba se bo še jasneje pokazala tekom prihodnjih let. Lani so se ustanovile sledeče nove podružnice: v Bohinjski Beli, na Vrhniki, v Rožku na Koroškem, v Raki pri Krškem, v Toplicah, v Št. Jerneju in v Medvodah. Koncem leta 1906 je imelo društvo 17 podružnic (10 se jih je ustanovilo leta 1905). Shodi s predavanji so se priredili pri podružnicah: v Kamniku, v Gorjah, v Borovnici, v Bohinjski Beli (ustanovni shod), v Logatecu, v Ribnici, v Škofji Loki, na Vrhniki (ustanovni shod), v Smartnem pri Litiji, v Kranju, v Rožku na Koroškem (ustanovni shod), na Raki (ustanovni shod), v Toplicah (ustanovni shod), v Medvodah (ustanovni shod), v Št. Jerneju (ustanovni shod). Dne 29. junija se je vršil enodnevni čebelarški shod v Ilir. Bistrici. Da je bil ta shod izmed najlepših, je zasluha g. podpredsednika, ki je mnogo žrtvoval, da se shod mogel vršiti. Vseh predavanj je bilo 22, torej 8 več nego l. 1905. Obisk je bil vedno zelo poveljen. Kot predavatelje je navesti gospode: M. Humeka, nadučitelja v Boh. Bistrici (predaval na 2 shodih), Mihajla Vrbica, nadučitelja v Sodratici (predaval na 2 shodih), urednika Rojina in podpredsednika Znidaršiča (predaval vsak na enem shodu) in tajnika Bukovca (predaval na 18 shodih). Število članov se je pomnožilo za 52. Koncem l. 1906 je društvo imelo 758 adov. Da število članov ni naraslo v take meri kakor prejšnja leta, temu je vzrok, ker je koncem marca 1906. črtalo vse one člane, ki dotlej niso plačali udnine. Vsled tega je odpadlo nad 200 članov. Dejansko smo torej napredovali za 250 članov. „Slovenski čebelar“ se je razpošiljal v 1200 izvodih, in sicer 758 članom kranjskega in 432 članom štajerskega društva. Nekaj izvodov se je pošiljalo v zamenjavo raznim slovanskim čebelarim listom. Osrednji odbor je imel 4 seje. Poročila o njih so se objavila v „Slovenskem čebelarju“. Podpore so se dovoile: podružnicam v Gorjah, v Rožku, na Raki in na Vrhniki. Nadalje društvo svojim članom preskrbovalo med-pitanec, vzorne panje in orodje. Nekaterim članom so se brezplačno napravili večji načrti za vzorna čebelarstva. Društveni stiskalnici sta se uporabljali od 37 članov. V več kot 200 slučajih je društvo podalo posameznim članom razne nasvete in pomagalo pri nakupu in prodaji raznih čebelarstvih predmetov. Končno bodi še omenjeno, da je društvo izdalo čebelarški knjigi Antona Janča. Temu je postavila kranjska dežela skromen spomenik s tem, da se je za deželni muzej v Ljubljani napravila oljnata

slika njegovega doma, ki ga je sedanjim lastnik pretekle jesen podaril. To poročilo je bilo brez ugovora odobreno. Blagajnikovo poročilo je podal g. J. N. Babnik. Preteklo leto je bilo skupnega prometa čez 9000 K. Dohodkov je bilo 5000, stroškov okoli 4000 K. Za tekoče leto je ostalo v blagajni 1191 K. Razen tega je hranilnici naloženih 800 K, od katerih je naraslo blizu 100 K obresti. Skupnega imetja je v gotovini skoro 2100 K. To je jako povoljno, če se pomisli, da se je v letu 1905 dobila tudi podpora za leto 1904, skupno za obe leti 2900 K, za leto 1906 pa le 1400 K. To je vzrok navideznega nazadovanja, kljub uspešnejšemu delovanju v letu 1906. Ker doslej ni bilo nobenih preglednikov računov, sta bila izvoljena gg. Petrič in Verbič, ki bosta na prihodnjem rednem občnem zboru l. 1908. poročala o pregledu knjig in računov za leto 1906 in 1907. Pri volitvah predsednika in odbora je bil z vslikom izvoljen za predsednika zopet g. Gustav Pirc, za podpredsednika g. Znidaršič, v odbor pa gg. Babnik, Črnagoj, Jarc, Likozar in Zirkelbach. Odstopivšemu tajniku g. Bukoviciu se izreče zahvala za njegovo uspešno delovanje in se vzame z obžalovanjem na znanje njegov odstop. Pri slučajnostih je predlagal g. Josip Mravljec od Sv. Križa v gorški vipavski dolini, da bi se v njegovem kraju vršil letos čebelarški shod in se ustanovila podružnica društva. Predlog je bil sprejet in se je odboru naročilo, da ga izvede v letu 1907. G. Ivan Babnik iz Gor. Šiške je poudarjal, da peša čebelarstva kupčija od dne do dne, česar da so čebelarji sami krivi, pred vsem pa bohinjska podružnica, ki nastavlja nizke cene kupcem. Naj bi se vsi čebelarji združili in postavili visoke cene. G. Bukovic se je zavzel za bohinjsko podružnico, g. Pirc je pa želel, naj se ustanovi zadruška za eksport živih čebel. Babnikov predlog se je vzel na znanje in bo odbor gledal, da bodo imele podružnice kolikor mogoče visoke cene. Govorilo se je nato o pridobivanju novih stalnih dohodkov in je g. predsednik obljubil, da se odbor obrne s posebno prošnjo na dež. odbor, ki naj bi dal podporo iz dež. kulturnega fonda. G. Bukovic je stavil sledeče nasvete: par mladim vnetim in marljivim čebelarjem naj se da iz društvenega premoženja podpora, da se pojdejo učiti k g. Znidaršiču v Ilirsko Bistrico; poljedelsko ministrstvo naj se naprosi, da da denar, da se v Ljubljani ustanovi vzoren čebeljak v Marijanišču; člani naj se brigajo za delo in organizacijo in naj ne nalagajo vsega dela samo na odboreve rame; ustanove naj se na Kranjskem vsaj tri čebelarstve opazovalnice, ki naj bi jih vodil g. Znidaršič; naj se naredi prošnja na dež. zbor, da prepove uvoz tuje laške čebele. Glede zadnjega nasveta je pojasnil g. Pirc, da dežela v tem oziru nima ničesar odločevati, ampak samo država, kadar sklepa trgovinske pogodbe. Zato mora društvo pri ministru zahtevati, da se na Kranjskem iz strokovnih ozirov prepove uvoz tuje čebele, da se kranjska priznana izvrstna čebela ne bastardiira. To zahtevo bo mogoče postaviti pred sklepam nove trgovinske pogodbe z Italijo čez 5 let. G. Znidaršič je želel, naj bi se ustanovili učni tečaj za tiste čebelarje, ki bi se prišli k njemu učiti in naj odbor v eni prihodnjih sej določi cene kranjskemu medu in razplasi to v društvenem glasilu. G. Strgar iz Briten je predlagal, naj društvo nastavi mero za originalni panj. Ko je g. Pirc obljubil, da bo odbor uvaževal in upošteval vse izražene nasvete in želje, je zaključil zborovanje želeč, da bi kranjski čebelarji tekoče leto imeli veliko uspeha pri čebelarstvu.

— Bančna trdka L. C. Luckmann. Notico pod tem naslovom, ki smo jo priobčili v soboto popravljamo v toliko, da znaša rezervni fond banke 60 milijonov kron in ne samo 40 milijonov, kakor je bilo to v tej notici pomotoma navedeno.

— Bivši operni poveljnik Pavšek je hudo obol in je brez eksistenčnih sredstev. Opozarjamo njegove znanee in prijatelje nanj s prošnjo, da ga po svojih močeh podpirajo v težki bolezni.

— Za častna meščana sta imenovana v Radovljici komercialni svetnik g. Franc Povše in okr. glavar Oton pl. Detela zaradi njih zaslug za uredništev vodovodnega projekta. — Sejem v Kandiji. Piše se nam iz Novega mesta Dne 7. t. m. sta na sejmi le zaradi lepšega prinesli dve grlioi in te je neki gospod iz usmiljenja kupil, ker je prodaja perutnine v Kandiji prepovedana, poklicani organi javne straže pa tega gotovo ne vedo. — Dne 14. februarja pa ni bilo na sejmu niti prodajalcev, še manj pa kupcev. Iz same radovednosti sem šel v gostilno „Pri Štamburju“ in našel zbrano družbo pri peči; pogovor se je vrtil baš o tem, kako ljudje nečejo

zahajati na sejme. Eden ismed njih, bolj visok in suhe postave, je trdil, da bi bilo najbolje, da se sejmi opuste. G. Štamburj pa se je nato silno trgal in zadel v piti: „Zdaj, ko sva jaz in g. dvorni svetnik Šuklje s rokami, s nogami in s jezikom dosegla sejmovo, zdaj da bi jih opustili, ne, tega nikar! Le premislite, kakšne velikanske koristi bo to za naše otroke, četudi danes sejmovi nič ne nesejo, vendar bo prišel čas, ko bo Zabajas postala mesto, ker od leta do leta napreduje in potem bomo naše sejske pravice še za drag denar, prodali, le premislite, kaj se to pravi vsak teden živinski in prašičji sejem, to niso mačkine solze, take pravice nima niti kako veliko mesto. Kolikrat smo se peljali v Ljubljano k deželni vladi, dokler nismo referenta natančno s številkami dokazali velikanske koristi naših sejmov. In zdaj naj bi to opustili, s tem bi le sebe in druge blamirali. Boste videli, da bo prihodnji četrtak velik dirindaj. Vsem župnikom sem že pisal uradno, ker je poštnine prosto, da naj prav vroče v nedeljo s prižnice ljudi pouče, kako koristi bodo imeli kmetje, če v četrtke pridejo na sejem in gotovo bodo, če župnik store svojo dolžnost, ljudje to tudi verjeli. Saj veste, cerkev je za vse uporabljiva in prošnja klerikalnega župana in prihodnjega deželnega poslanca bo gotovo pomagala; torej na svidenje, moram iti ceste revidirat.“ Le počakaj, se je oglasil mali možiček. „Kdaj pa bodo volitve v cestni odbor?“ „Prav v kratkem,“ je odgovoril župan, upam, da bomo zopet načelnik, ker bi rad izpeljal še nekoliko cest okoli svoje hiše, potem pa naj drugače izvolijo, da so le ceste enkrat gotove in morajo vsi vozovi mimo hiše. Jaz sem sem žrtvoval za občni blagor in lahko mirne duše stopim na polje velike politike. Potem pa zbogom oštarija!“

— Pri seji glavnega odbora „Narodne stranke za Štajersko“ dne 10. februarja t. l. v Zalcu bila sta tudi zastopana okraja Št. Jurij ob južni železnici ter okolica ter Poličane.

— Bralno društvo v Gabrju pri Celju. Iz Celjske okolice se nam piše: Nedavno ustanovljeno bralno društvo v Gabrju vkljub vsem mahinacijam naših klerikalnih „izobraževalcev“ prav dobro uspeva in se razvija. Postalo bo s časom pravi blagor temu tolikanj v narodu in tudi v drugem oziru zanemarjenem kraju v celjski okolici! — Bralno društvo Gabrja šteje danes že nad 60 članov. Ustanovil se je tudi že moški in mešani pevski zbor. Vaje se prav pridno goje. Ne bo dolgo, da bo lahko društvo javno pokazalo, v koliko goji tudi ljudsko petje. Le marno in vztrajno tako naprej!

— Nemški volilni odbor v Ptuj, ki mu je načeloval dr. Fichtenau, se je razšel, ker ni prodrl s svojim kandidatom dr. Glasom. Pri shodu zaupnih mož za mestno skupino Ptuj-Lipnica se je namreč pojavila velika nesloga. Srednještajerski Nemci so se izrekli za kandidaturu inženirja Radla, ki je dobil 20 glasov, dočim je dobil dr. Glas le 17 glasov spodnještajerskih zaupnikov. Dr. Glas je uvidel, da nima upanja na zmago ter je odstopil. Vsenemški volilni odbor v Ptuj sliče na dan 20. t. m. volilni shod, h kateremu se povabijo vsi trije kandidati Malik, Krebs in Hinkel.

— Nevesto in ženina so pretepli štirje fantje iz Skok v slivniški fari pod Mariborom na potu v cerkev. Po poroki pa so šli vsi štirje na gostijo, kjer so jim morali dati jesti in piti. Proti polnoči so začeli pretepati goste in jih več ranili z noži. Pobili so mnogo posode in kozarcev in pokradli nekaj mesa. Ko so gostje vrgli suroveže na cesto, so dve uri oblegali hišo in pri tem pobili vse šipe. Razgrajače so odvedli v zapor, kjer bodo presedeli po par mesecev.

— Pallos vender umrl. Celjski vinotrlec Josip Pallos, o katerem so časniki pretekli teden poročali, da je umrl, katere vest pa se je preklicala je v soboto res umrl na Malem Lošnju, kjer se je zdravil.

— Obesil se je v Mariboru raznašalec prest Avgust Lah.

— Huda ženska. V Ritoznoju je 54letna viničarka Vtič s sekiro napadla svojega moža zaradi malenkostnega prepira ter ga tako obdelala, da bo najbrže umrl.

— Planinski hoteli. V železniškem ministertvu je bila dne 15. t. m. enketna glede zgradbe hotelov ob novih planinskih železnicah. Ustanovili so se lokalni konzoriji, ki grade med drugimi tudi moderna hotela v Opčini pri Trstu in v Malnicah na Koroškem.

— Za društvo „Drava“ s sedežem v Boljani, katerega namen je koroško slovensko mladino podpirati v stanovski izobrazbi, so bila doposlana po sadnjem ikasnu sledeča darila: G. Ivan Hochmüller, uradnik, Trst 1 K; g. Fr. Ka. Meško, župnik, Zila 5 K; uredništvo „Slovenski Na-

rod“ do 9. januarja 1907, 10 K; g. Franc Zupančič, evid. uradnik, Ljubljana, 7 K 40 v iz nabiralnika v gostilni Ivana Zupančiča, Martinova cesta, Ljubljana; g. Podbregar, želez. uradnik, Trst, nabral na „Narodnem plesu“ 6 K 66 v, nadalje v družbi g. Zidariča, njegove soproge in drugih 3 K 50 v; g. Ivan Frolč, železniški uradnik, Trst v družbi v Št. Petru na Krasu, nabral 8 K. Potrjujoč sprejem teh daril, prosimo še nadaljne podpore.

— Prijeta ponarejena kovana denarja. Pred kratkim je orožništvo v Medvodah aretvalo v Šiški stanujočega oženjenega ključavničarja Franceta Zlebnika, ker je hotel izpeti ponarejen tolar po 5 K. Ko je mož zopet prišel na svetlo, se mu niti sanjalo ni, da se tudi druga varnostna oblastva zanimajo za ta denar in tudi naš list je občinstvo že opozoril na take falzifikate. V petek se je izkazalo, da Zlebnik ni bil mogoče žrtve kakaga goljufa, ampak da je denar sam koval v družbi svojega prijatelja, ključavničarskega pomočnika Franceta Ocepka v svojem stanovanju v Šiški. Ljubljanski orožniški stražmešter g. Fink in šišenski postajevođa g. Koppitz si nista dala preje miru, da sta prišla temu novemu podjetju na sled in po zaslugi teh je bil Zlebnik v petek že aretovan. Ocepek pa je ta čas hodil okoli še po „kšeftu“. Ko je pa čul, da je njegov kompanjon že na varnem, se je šel včeraj o zadevi v Šiško informirat, a zadela je tudi njega bridka usoda in moral je z orožnikom k sodišču. Da pa niso bili falzifikati taki, kakor bi morali biti, je vzrok njun slab finančni položaj. Dognalo se je namreč, da sta dobivala vse potrebno orodje, kakor tudi material „na kredo“. Falzifikate sta vedno izboljšavala in je bil posebn Ocepek v tem pravi strokovnjak. Pri njem so namreč dobili razne strokovne kovinske liste in je imel, ko so ga aretovali, pri sebi pet ponarejenih tolarjev po 5 K in nekaj komadov po 20 vin. Sama sta priznala, da falzifikati zaradi tega niso bili popolni, ker nista imela za material potrebne denarja in bi jih šele potem izpopolnila, kadar bi razpečala te in potem za ta denar kupila pravih snovi. Ocepek je najprvo sam falzificiral novce po 20 vin. še na Selu, ko je delal pri novi kemični tovarni, a ker se mu je pa zdelo delo premalo plodonosno, si je poiskal kompanjona, s katerim sta začela s petkronskimi tolarji. Ko bi jima bila sedaj sreča mila, ko sta bila že v boljšem denarnem položaju, bi s svojo tovarno napravila marsikoga nesrečnega in se mora priznati za to zasluha v polni meri le preje navedenima orožnikoma. Zlebnik ima ženo in pet nepreskrbljenih otrok, ki bodo morali zaradi očetove krivde trpeti nepotrebno pomanjkanje.

— Posredovalec za službo. Še lansko leto je neki dimnikar obljubil služkinji Heleni M., da jo spravi v delo v tobačno tovarno, za kar mu je dala 20 K. Ko je pa te dni M. v tovarni vprašala, kdaj bode sprejeta, tam o tem niso ničesar vedeli. Dimnikar se bode moral zagovarjati zaradi prestopka goljufije. Službe posredujejo tudi razni zakotni pisarji, ki pa ne računajo za svoje delo nikakega plačila, ampak sprejemajo denar vedno le pod pretvezo za „kolke“, koja kolovina pa je čisto višja, kakor pri odvetnikih. Take posredovalce naj se brez pardona ovadi.

— Nesreča. V soboto je prišla 18letna posestnikova hči Frančiška Medvedova v Cerknici na Šerkovi žagi z levo roko med turbine, kateri so ji roko, glavo in ostali život močno poškodovali in so jo včeraj zjutraj pripeljali v silnih mukah do južnega kolodvora z vlakom, od tukaj pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— Pogreša se 18letni Anton Božič, sin Ivana, rodوم iz Raspora, občina Buzet kateri je še meseca maja leta 1905. odšel od svojih roditeljev na delo k zgradbi turske železnice in še ni od takrat o njem nobenega glasu.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je pripeljal na južni kolodvor iz Amerike 20 Hrvatov, 8 Črnogorcev se je pa odpeljalo v Heb. — V soboto se je odpeljalo v Ameriko 40 Hrvatov, na Koroško 60, v Heb 25 in v Meran 15.

— Izgubljeni in najdene reči. Trgovski sodrnik g. Vinko Cajnko je izgubil denarnico, v kateri je imel nekaj čez 5 K denarja. — Posestnik Fran Cajhen je izgubil dva bankovca po 20 K. — Neka gospa je izgubila denarnico s 3 K. — Neki gospod je našel srebrno brožo in jo oddal na magistratu. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena črna potna čepica, rožni venec in rjava boa. — Kramar Ivan Jereb je našel srebrno uro.

— Poštni parnik „Finland“ črte „Red Star Linie“ je glasom brzogavke dne 11. februarja sredno dospel v Newyork.

— Corrigendum! V petkovem podlistku „Dimitrij Ivanovič

Mendelejev“ se nam je pripetilo nekoliko smisel šlanka motečih tiskovnih pomot. Čitaj torej: osteologija mesto osteologija; z neštetimi mesti neštevlinimi; skromi stoletja mesto skoraj stoletja, iz kuščarjev mesto iz kuščarja; „Sistem prvin“ mest „Sistem pravice“; deseta je zopet slična mesto deveta je zopet slična; do broma (Br) mesto do bronza (Br); Gallium — trije najmočnejši akordi mesto Gallicum — trije najnovejši akordi!

* Najnovejše novice. — Rekomandirana pisma je odpiral v Pragi poštni pomožni sluga Veger. Ukradene bankovce mu je menjaval neki postrešček. Oba so zaprli.

— Izjemni železniški tarifi za uvoz goveje živine v nekatera avstrijska mesta prenehajo zopet z dnem 4. marca t. l. Za uvoz zaklane živine in mesa so izjemni tarifi še veljavni do 31. marca.

— S pasjim bičem tepeni poslanec. Srbski poslanec Marinković, ki je v svojem listu „Pravda“ nedavno prinesel notico, da so na dvor dobili zibelko ter namigaval pri tem na princezino Jeleno, sta napadla dva častnika pred skupščino s pasjimi biči. Ker so poslancu prihiteli na pomoč tovariši, sta častnika potegnili sablje ter začela tudi streljati iz revolverjev. Pri tem je bil poslanec Georgjevič nevarno ranjen.

— Atentat na ministra. V Haagu je nekdo streljal na justičnega ministra Van Raalteja, a ga ni zadel.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gradec 18 februarja. Včeraj je bil tu shod, na katerem sta bila nominirana kot kandidata Derschatta in Hofmann-Wellenhof. V svojem govoru se je železniški minister Derschatta zavzemal za združnje vseh liberalnih Nemcev v eno stranko in govoreč o nagodbi naznanil, da bo dunajska vlada izvajala vse konsekvence, če bi ogrski parlament ne nehal razpravljati o samostojnem ogrskem carinskem tarifu.

Dunaj 18. februarja. Ogrski ministrski predsednik Wekerle se je davi pripeljal sem in je dopoldne konferiral z ministrskim prednikom Beckom zastran ogrskega samostojnega carinskega tarifa.

Dunaj 18. februarja. Ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle je danes konferiral z ministrskim predsednikom baronom Beckom. Iz Pešte se poroča, da se skliče kronski svet pod predsedstvom cesarjevim.

Dunaj 18. februarja. Čuje se, da se sklene med avstrijsko in ogrsko vlado glede na carinski spor kompromis, ki bi baziral na tem, da se v ogrskem parlamentu opusti nadaljno posvetovanje o samostojnem carinskem tarifu.

Dunaj 18 februarja. Cesar je sankcioniral vse zakone, ki so bili sklenjeni v zadnjih sejah drž zboru.

Dunaj 18 februarja. Tekom prihodnjih dni dobe različni člani gosposke zbornice visoka odlikovanja.

Praga 18 februarja. Dr. Krausar kandidira zopet v Nemckem Brodu za državni zbor. Včeraj je imel tam shod, na kater m je obšrno govoril o raznih aktualnih vprašanjih.

Rim 18. februarja. Včeraj je vsa Italija praznovala 407 obletnico, kar je papeška maščevalnost dala sežgati na grmadi Giordana Bruna. V vseh večjih mestih so bile včeraj impozantne protiklerikalne manifestacije. Slovensnega obhoda v Rimu se je udeležilo na tisoče ljudi z 200 zastavami. Pred spomenikom Giordana Bruna je bila burna demonstracija proti papežu.

Pariz 18. februarja. Zatrjuje se, da je gotovo, da pade v prihodnji seji parlamenta Clemencau jevo ministertvo.

Novi York 18. februarja. Voz električne železnice je skočil s tra. 20 oseb je bilo ubitih, 50 pa ranjenih.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 13. februarja: Edvard pl. Farkas, posestnik, 61 l. Rožne ulice 17. Tumor hepatis.
Dne 14. februarja: Polona Kogovšek, kuh. 61 let. Pred škofjo 9. Ostarelost. — Helena Karpussek, nadzornikova žena, 43 let. Zaloška cesta 11. Valed raka.
Dne 15. februarja: Antonija Murgel, bivša uršulinska prednica, 76 let. Kongresni trg 18 Ostarelost.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“

Uradni kurzi dun. borze 18. februarja 1907.

Stavbe	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99.05	99.25
4 1/2% srebrna renta	100.20	100.40
4 1/2% avstr. krona renta	99.05	99.25
4 1/2% zlata	117.20	117.40
4 1/2% ogrska krona renta	95.40	95.60
4 1/2% zlata	113.90	114.10
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	99.10	100.10
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	104.50	101.50
4 1/2% Zadar	99.85	100.85
4 1/2% bos.-herc. železniško		
4 1/2% posojilo 1902	99.75	100.75
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.75	100.75
4 1/2% z. o.	99.40	99.60
4 1/2% zast. pisma gal. dež.		
4 1/2% hipotečne banke	100.30	101.25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z		
4 1/2% 10% pr.	106.10	107.10
4 1/2% zast. pisma innerst.		
4 1/2% hranilnice	100.10	101.10
4 1/2% zast. pisma ogr. centr.		
4 1/2% dež. hranilnice	100.10	100.50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.		
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100.10	100.20
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.10	101.10
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	
4 1/2% prior. dolenskih žel.	98.75	99.75
4 1/2% prior. juž. žel. kup.	314.50	316.50
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100.65	101.65
Srečke		
4 1/2% od l. 1860	213.10	215.10
4 1/2% od l. 1864	266.10	268.10
4 1/2% tiske	151.50	153.50
4 1/2% zem. kred. l. omisije	273.20	283.20
4 1/2% II.	283.50	293.50
4 1/2% ogrske hip. banke	210.10	260.50
4 1/2% srbske & frs. 100%	100.10	108.10
4 1/2% srbske	74.15	175.15
4 1/2% srečke	22.50	24.50
4 1/2% kreditne	445.10	445.10
4 1/2% knomoške	77.10	90.10
4 1/2% Kraljanske	93.10	99.10
4 1/2% Ljubljanske	16.10	83.10
4 1/2% Avstr. rdeč. križa	46.50	48.50
4 1/2% Ogr.	28.10	30.10
4 1/2% Rudolfove	56.10	60.10
4 1/2% Salcburške	82.10	93.10
4 1/2% Dunajske kom.	497.10	507.10
Dinire		
4 1/2% južne železnice	165.10	166.10
4 1/2% Državne železnice	688.50	689.50
4 1/2% Avstr.-ogrsk. bančne deim.	1766.10	1777.50
4 1/2% Avstr. kreditne banke	686.10	687.10
4 1/2% Ogrske	835.50	836.50
4 1/2% Zivnostenske	245.10	246.10
4 1/2% Premogokop v Mostu (Briza)	768.10	771.10
4 1/2% Alpinske montan	624.50	625.50
4 1/2% Praške žel. ind. dr.	264.10	265.10
4 1/2% Rima-Muranyi	574.50	575.50
4 1/2% Trboveljske prem. družbe	287.10	288.10
4 1/2% Avstr. orožne tov. družbe	565.10	567.10
4 1/2% Češke sladkorne družbe	149.10	150.50
Valute		
4 1/2% kr. cekin	11.36	11.40
4 1/2% franki	19.09	19.12
4 1/2% marko	23.50	23.58
4 1/2% šverigski	24.10	24.08
4 1/2% marko	17.60	17.80
4 1/2% belgijski bankovci	95.40	96.40
4 1/2% belgijski	2.53	2.53
4 1/2% belgijski	4.84	

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 18. februarja 1907.

Pšenica	za april	za	50 kg	K	7.45
oktober	80	80	7.82		
april	80	80	6.78		
Koruzna	50	50	5.15		
julij	50	50	5.33		
Oves	50	50	7.41		

Meteorološko poročilo.

Vikna nad morjem 66.2 Srednji zračni tlak 736.0 mm.

svetla	čas opazovanja	stanje barometra	temperatura v zraku	temperatura v tleh	Vetrovi	Nebo
16	9. av.	736.0	-3.4	brezvetrno	pol. oblak.	
17	7. zj.	736.5	-9.8	sl. jug	del. jasno	
	2. pop.	736.3	0.0	sl. jvzh.	jasno	
	9. zv.	733.9	-4.8	sl. szah.	jasno	
	7. zj.	733.8	-9.8	sl. sever	del. megla	
18	2. pop.	735.4	2.1	sl. jug	jasno	

Srednja predvečerajšnja in včerajšnja temperatura: -1.5° in -4.9°; norm.: -0.1° in 0.0°

Padavinski v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Zahvala.

Za med boleznijo in tudi ob smrti iskrenoljubljene, nepozabnega soproga oz. brata, svaka in strica, gospoda

Edvarda pl. Farkasa
zasebnika

nam od mnoge strani v tako presneti obliki izražene dokaze sočutja, dalje za mnogobrojno spremstvo na poslednje počivališče in za lepe darovane vence izrekamo vsem soročnikom, prijateljem in znancom najodkriteljšo zahvalo.

V Ljubljani, 16. februarja 1907.

Marjeta Farkas pl. Nijutodi.

Zahvala.

Povodom smrti mojega ljubljene, nepozabnega soproga

Gabriela Ozelj

tapetniškega mojstra

se tem potom vsem najtopleje zahvaljujem za izkazano mi sočutje. Presrečno se zahvaljujem preč duhovščini, ki je spremljala rajnega k zadnjemu počitku, č. g. Iv. Vrhovniku, trnovskemu župniku, vsem soročnikom in sploh vsem, ki so se udeležili pogreba.

Najtopleje se tudi zahvaljujem vsem darovalcem prekrasnih vencev. Blagoga pokojnika priporočam v spomin in molitev.

V Ljubljani, 17. februarja 1907.

Marija Ozelj.

Oženjen

vrtnar

Išče službe v kaki grajščini ali tudi kot hišnik kje v mestu, kjer se nabaja vrtnarija.

Naslov pove upravn. „Slov. Nar.“

Vzamem v najem ali odkupim takoj **majhno trgovino ali branjarijo.**

Ponudbe pod „Trgovina 10“ poste restante Ljubljana. 579-2

Tiskarskega strojevodja

sprejme, učit. tiskarna v Ljubljani, v stalno kondicijo.

Plača po dogovoru. 595

Konji za klanje

se kupujejo. — Več v gostilni v Metelkovi ulici št. 4 v Ljubljani. 56. 2

Čaj

známka

Cajová Konvice

Pravý požitek

v zavítkách z zgorajšnje varstveno známko se dobiva povsed

Kavarna „Leon“

V Ljubljani
na Starem trgu št. 30
vsak torek, sredo, četrtek
soboto in nedeljo
uso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana

v novi hiši „Kmetijske posojilnice“, nasproti gostilni pri „Figovcu“.

Ose. kr. avstr. želez. državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:
7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
8-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.
10-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.
Behod iz Ljubljane juž. žel:
7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.
C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Trgovski sotrudnik

manufakturne stroke se sprejme pri tvrdki Česnik & Milavec, Ljubljana.

Mesečna soba

lepo meblirana, s posebnim vodom, s hrano ali brez nje, se takoj odda.

Vpraša naj se Škofjih ulicah 7, parter, levo. 565-2

Hiša

v mestu s hlevom in skladišči in ako mogoče z večjim dvoriščem se takoj kupi.

Ponudbe pod V. P. na upravnishvo „Slov. Naroda“. Posredovanje izključeno.

Št. 6991. 594-1

Ustanove za vojaške sirote.

Pri mestnem magistratu podeliti je za tekoče leto **Josipa Stihla ustanove za vojaške sirote** v znesku 75 K 60 h.

Do te ustanove imajo pravico uboge sirote vojaškega rodu in se bodo s potrebnimi dokazili opremljene prošnje za nje podelitev sprejemale do dne 6. marca letos pri magistratnem vložnem zapisu ku.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 14. svečana 1907.

Svarilo

vsakemu, kdor bi denar ali druge denarne vrednosti brez moje vednosti in brez mojega dovoljenja na kakršenkoli način izročil komurkoli na moje ime, nisem v tem slučaju nikdar plačnik; tudi za druge dolgove, kakorkoli si bodi napravljene na moje ime, ne prevzemam v prej omenjenem slučaju prav nobene odgovornosti.

V Ljubljani, 15. febr. 1907.

Avgust Tomažič

imetnik tvrdke
Iv. A. Hartmann.

Oddaja stavbnih del.

Za popravo podružne cerkve sv. Marjete v Kosezah se bodo spodaj našeta dela oddala konkurenčnim potom.

Ponudbe je vložiti do 2. marca t. l. do 12. ure dopoldan pri podpisnem uradu, kjer so tudi — ob uradnih urah, dopoldne od 8. do 10., popoldne pa od 2. do 3. — na ogled razgrnjeni pogoji in stroškovnik z načrti.

Proračunjena so dela nastopno:

Zidarsko delo na	K 3320 61;
tesarsko delo na	K 1509 73;
mizarsko delo na	K 369 00;
plekarsko delo na	K 60 00;
steklarsko delo na	K 33 79;

Skupaj K 5293 13.

Županstvo v Zgornji Šiški,

dne 16. februarja 1907.

Sijajna ponudba!

Kemična tvornica prve vrste bi rada

glavno za stopstvo

svojih izdelkov (predmet z veliko razpečavo) oddala solventnim gospodom ali firmam prve vrste.

Treba je krajevnega poznanja in prostora za zalogo.

Ponudbe z referencami pod „Massenartikel“ na anončno ekspedicijo **Henrik Schalek na Dunaju, l., Wollzelle 11.**

557 2

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjevo ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Rezervni fond K 200.000.

Delniška glavica K 2.000.000.

priporoča k žrebanju dne 1. marca 1907

promese na Dunajske komunalne srečke à K 15.50, glavni dobitok K 400 000, dalje srečke bazilika kurz ca. K 25, glavni dobitok K 30.000, srečke ogrskega rud. križa kurz ca. K 30, glavni dobitok K 30.000.

Vloge na knjižico in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vridiga po 4 1/2 %.